

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314208031
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4314208031.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Leviciach sudkyňou Mgr. Janou Kosorínovou v právnej veci navrhovateľky: G. G., U.. XX.XX. XXXX, R. T. L. XXX a odporcu: A. G., U.. XX.X. XXXX, F. R. T. L. XXX, F..Č.. U. G. U. H., F. XXXX/XX o rozvod manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k G.. A., U.. XX.X. XXXX a L., U.. XX.X. XXXX, v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, takto

r o z h o d o l i :

Súd manželstvo G. G., A. G., U.. XX.XX. XXXX a A. G., U.. XX.X. XXXX, uzatvorené dňa 17.7. 2010 v Leviciach, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Levice, vo zväzku 31, ročník 2010, strana 52, por.č. 73 r o z v á d z a .

G.. A., U.. XX.X. XXXX a G.. L., U.. XX.X. XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j ú do osobnej starostlivosti matke.

Obidvaja rodičia sú na čas po rozvode o p r á v n e n í maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu každému z mal. detí sumou 80,-EUR mesačne vždy do 15.teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva.

U p r a v u j e sa styk otca s mal. deťmi tak, že je oprávnený byť s G.. A. a G.. L. každý nepárny týždeň v sobotu od 12,00 hod. do 18,00 hod. za prítomnosti matky.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala rozvodu jej manželstva s odporcom. Zároveň na čas po rozvode žiadala mal. deti zveriť do svojej osobnej starostlivosti a zo strany odporcu určiť výživné vo výške 120,-EUR pre každé dieťa. V návrhu ako i na pojednávaní poukázala na to, že manželstvo s odporcom je rozvrátené dlhodobo a už pred dvomi rokmi podala návrh na rozvod. Napriek tomu, že tento zobrala späť, vzťahy sa napravili len na krátke obdobie. Uviedla, že odporca pôžičky od nebankových subjektov o ktorých síce vedela, avšak odporca ich uhradil len tri mesiace následne prestal platiť. Z tohto dôvodu má ona nariadené zrážky zo mzdy, záložné práva na nehnuteľnosti v ktorej s deťmi býva a v rámci exekúcie prišli i o auto. Už v novembri minulého roka tušila, že nie je nič v poriadku, keďže odporca bol myšlienkami niekde inde a následne vo februári sa odsťahoval. Mala snahu napraviť vzťahy, ale odporca nemal záujem. Potom zistila, že odporca má známosť s inou ženou. Nemá záujem na ďalšom spoložití, ani citový vzťah k odporcovi.

Odporca uviedol, že ich vzťah bol usporiadaný do narodenia detí z dôvodu, že vtedy bývali samostatne. Otec navrhovateľky neprimerane zasahoval do ich manželstva a výchovy detí. Vždy keď niečo urobil, otcovi navrhovateľky to nebolo dobré. V čase keď sa spoznali s navrhovateľkou mala už štyri úvery, ktoré jej pomohol vyplatiť. Dostali sa do finančných problémov, ktoré riešili pôžičkami. Navrhovateľke sa stále zdalo, že málo zarába. Poukázal na to, že pred dvomi rokmi sa podrobili poradenstvu a psychologička im odporučila osamostatnenie na dva mesiace sa vzťahy zlepšili. Napriek tomu, že k nej má citový vzťah nebude žiť s niekým, kto s ním žiť odmieta. Odsťahoval sa, nakoľko situáciu už nevedel vydržať. So zverením mal. detí do osobnej starostlivosti navrhovateľke súhlasil. Uviedol, že navrhnuté výživné nie je schopný platiť, keďže navrhovateľka pre neplatenie výživného podala návrh na exekúciu. Má exekučný príkaz, že mu berú vodičské oprávnenie. Bude musieť odovzdať živnosť, lebo nemá ako chodiť pracovať. Žiadal upraviť styk s mal. deťmi každý druhý týždeň v sobotu od 12.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav :

Účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 17.7. 2010 asi po trištvrte ročnej známosti. U oboch sa jedná o prvé manželstvo. Ich posledným spoločným bydliskom boli Hronské Kľačany 341, okres Levice. Z manželstva pochádzajú G.. A. K. L., O. U. XX.X. XXXX. Obaja uzatvorili manželstvo z lásky. V tom čase bola navrhovateľka tehotná. Hneď mali vytvorenú samostatnú domácnosť v byte navrhovateľky. Po narodení detí tento byt predala a presťahovali sa do rodinného domu, ktorý navrhovateľka zdedila. Bývali v spoločnej domácnosti s jej otcom. Peniaze získané z predaja bytu investovali do zariadenia dvoch izieb v rodičovskom dome, kúpy motorového vozidla. Ostatné peniaze použil odporca, ktorý chcel podnikat'. Živnosť si otvorila navrhovateľka, nakoľko odporca mal záznam v registri trestov a v tom čase nemohol podnikat'. Spočiatku bol zamestnancom navrhovateľky.

Zo strany navrhovateľky došlo k odcudzeniu z dôvodu, nedobrej finančnej situácii a odmeranému správaniu sa odporcu k deťom. Finančú krízu sa snažili riešiť ďalšími pôžičkami, pričom za štyri roky ich dlhy stúpili na 30.000,-EUR. Odporca založil jej zlato v hodnote 3 000,-EUR. Žiadne pôžičky odporca neuhradzaľ, dostali sa do kritickej finančnej

situácie. Dňa 28.2. 2014 prerušili spolužitie, odporca sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval a nemal záujem na vyriešení krízy v manželstve. Až do októbra 2014 nejavil záujem ani o mal. deti, na ich výživu neprispieva.

Navrhovateľka už v r. 2012 podala návrh na rozvod manželstva. Konanie bolo uznesením zo dňa 30.4. 2014, č.k. 10P/72/2012-37 zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu. Podľa zhodného vyjadrenia manželov k náprave ich vzájomných vzťahov došlo na krátke obdobie cca 2 mesiace. Až do prerušenia spolužitia viedli intímny život.

Na tunajšom súde pod sp.zn. 10P/88/2014 sa vedie konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom účastníkov konania. Konanie nie je právoplatne skončené.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 odsek 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 23 odsek 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 odsek 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 odsek 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Súd mal preukázané, že manželstvo účastníkov konania nie je usporiadané minimálne od marca 2012 kedy navrhovateľka prvý krát podala návrh na rozvod manželstva. Je zrejmé, že účastníci majú rozdielne názory na hospodárenie, využívanie finančných prostriedkov. Neprimerane sa finančne zadlžovali čo viedlo k exekučným konaniam. Odporca namiesto riešenia situácie opustil spoločnú domácnosť, nezaujímal sa o to ako navrhovateľka s poukazom na problematickú situáciu zabezpečiť potreby ich detí. Finančné prostriedky získané z výkonu živnosti od prerušenia spolužitia používal výlučne pre svoju potrebu. I napriek absolvovanému poradenstvu v r. 2012 sa vzťahy medzi účastníkmi zhoršovali a navyiac navrhovateľka odporcu podozrievala z nevery, ktorá nebola preukázaná. Od februára 2014 manželia spolu nežijú, vzájomne si nepomáhajú, nemajú záujem na ďalšom spolužití. Súd dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno reálne očakávať obnovenie manželského spolužitia, preto súd manželstvo rozviedol. Príčinu rozvratu manželstva súd zistil na strane oboch účastníkov, ktorí zrejme i napriek svojmu veku do manželstva

vstupovali bez toho, aby sa dostatočne poznali. Rozvrat zavŕšil odporca nezodpovedným prístupom k využívaniu finančných prostriedkov a následným opustením rodiny.

Podľa § 24 odsek 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 odsek 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 odsek 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 odsek 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

O úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd dospel k záveru, že navrhovateľka má podmienky pre výkon osobnej starostlivosti o mal. deti, ktoré si vyžadujú osobitný prístup s poukazom na ich zdravotné znevýhodnenie. Odporca i kolízny opatrovník súhlasili so zverením mal. detí do jej osobnej starostlivosti.

Súd správu majetku detí a ich zastupovanie ponechal obom rodičom, nakoľko dospel k záveru, že nebol preukázaný dôvod, aby deti zastupoval a spravoval len jeden z rodičov.

Pre zachovanie vzájomných vzťahov mal. detí a otca súd upravil v zmysle jeho návrhu styk otca s mal. deťmi. Je žiadúce, aby otec bol s deťmi v pravidelnom kontakte, snažil sa ich vzťahy rozvíjať a podieľať sa na výchove svojich synov, keď ako mužský prvok má v ich živote nezastupiteľnú úlohu. Sám otec navrhol zatiaľ styk upraviť za prítomnosti matky, keď vyše pol roka s deťmi nebol v žiadnom kontakte, nie je oboznámený ani s ich aktuálnym zdravotným stavom. Pri úprave styku súd zohľadnil vek detí, ich špecifické potreby a zdravotné problémy, skutočnosť, že otec nemá zabezpečené stabilné bývanie.

Matka s mal. deťmi obývajú rodinný dom, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky. V dome má právo doživotného bývania otec matky. Matke je zamestnaná, za r. 2014 (január - september) dosiahla priemerný čistý mesačný príjem XXX,XX Y.. Poberá rodinné prídavky vo výške 47,04 EUR. Na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice zo dňa 27.10. 2014 jej bolo priznané náhradné výživné pre každé dieťa vo výške 60,-EUR. Všetky náklady spojené s bývaním uhrádza jej otec. Podľa vyjadrenia matky spláca viacero pôžičiek, o ktorej skutočnosti žiadne doklady nepredložila. Iné vyživovacie povinnosti nemá.

Otec detí je živnostník. Za r. 2013 na základe daňového priznania dosiahol príjmy XX.XXX,XX Y., výdavky X XXX,XX Y., základ dane predstavoval XX.XXX,XX Y. a daň 2.411,64 EUR. Z predložených faktúr je zrejmé, že otec za r. 2014 dosiahol priemerný mesačný príjem 1.590,06 EUR brutto. Nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Od prerušenia spolužitia s matkou detí sa zdržiava u svojej matky, švagra resp. si zabezpečí prespanie v mieste výkonu práce. Má vyživovaciu povinnosť tiež k G.. G., U.. XX.X. XXXX a K., U.. X.XX. XXXX, ku ktorým je určené výživné vo výške 120,-EUR pre obe deti.

Mal. deti navštevujú materskú školu. Školné mesačne predstavuje 7,-EUR a stravné 1,12 EUR na deň pre každé dieťa. Obe deti navštevujú logopedičku, detskú psychiatričku a neurológa.

Zo strany otca určil súd výživné vo výške 80,-EUR pre každé dieťa. Takto určené výživné rešpektuje zásadu zakotvenú v zákone o rodine, v zmysle ktorej dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné zo strany otca vo výške 80,-EUR spolu s výživným, ktoré je povinná i matky mal. deťom poskytovať a rodinnými prídavkami

je v súčasnosti spôsobilé pokryť všetky odôvodnené potreby mal. detí a je primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov, prihliadnuc i na ďalšie vyživovacie povinnosti otca.

Tvrdenie otca o nemožnosti platiť určené výživné z dôvodu, že nebude môcť vykonávať živnosť pre odobratie vodičského oprávnenia pre nariadenú exekúciu je právne bezvýznamné, nakoľko pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, a v konečnom dôsledku otec si uvedenú situáciu zaviniť sám neplatením výživného pre svoje deti, teda zo subjektívnych dôvodov. Nezodpovednosť otca k plneniu si vyživovacej povinnosti voči všetkým jeho deťom nemôže byť na ich ľarchu. Otec si výkonom živnosti dokáže zarobiť finančné prostriedky z ktorých môže stanovené výživné uhrádzať bez ohrozenia možnosti uspokojovať svoje nevyhnutné odôvodnené potreby. Súd neprihliadol ani na výdavky matky spojené s uhrádzaním pôžičiek, ktoré jednak nepreukázala, avšak na tieto

by súd v súlade s § 62 odsek 5 nemohol prihliadnuť, keď výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Vzhľadom na príčiny, ktoré viedli k rozvodu manželstva, súd rozhodol o trovách konania podľa § 144 prvej vety O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre, v troch písomných vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska

účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu opovažuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva oznámiť príslušnému úradu poverenému viesť matriku, že opätovne prijíma svoje predošlé priezvisko.